हविरावर्जितं होतस्त्वया विधिवदग्निषु। वृष्ट्यै सर्गः १
भवति शस्यानामवग्रहविशोषिणां ॥ ६३ ॥ पुरुषा
युषजीविन्योनिरातङ्कानिरीतयः। यन्मदीयाः प्रजा
स्तत्र हेतुस्त्वद्ब्रह्मवर्चसं ॥ ६४ ॥ त्वयैवञ्चिन्त्यमा
नस्य गुरुणा ब्रह्मयोनिना। सानुबन्धाः कथं न स्युः
सम्पदोमे निरापदः ॥ ६५ ॥ किन्तु बध्वां तवैतस्याम
दृष्टसदृशप्रजं। न मामवति सद्वीपा रत्नसूरपि
मेदिनी ॥ ६६ ॥

हविरिति। हे होतः यथाविधि हविः त्वया अग्निषु प्रक्षिप्तं
तेन धान्यानां वृष्टिर्भवति किं° धान्यानां वृष्टीनां अभावेन
शुष्काणां ॥ ६३ ॥ पुरुषेति। मदीयाः प्रजाः वर्षाणां शतं जीवन्त्यः
यत् निर्भयाः निरीतय अतिवृष्ट्यादिरहिताश्च तत्र तव ब्राह्मं
तेजएव हेतुः ॥ ६४ ॥ त्वयेति। मम सम्पदः वाञ्छयेन वर्द्धमानाः
कथं न भवेयुः किं° मम त्वया वशिष्ठेन एवञ्चिन्त्यमानस्य किं°
वशिष्ठेन गुरुणा पु° किं° ब्रह्मणः पुत्रेण किं° संपदः उपद्रवेण
रहिताः ॥ ६५ ॥ किं त्विति। किं° त्विति आक्षेपे पृथिवी मां न
प्रीणयति किं° पृथिवी रत्नानां प्रसवकर्त्री अपि पु° किं° द्वीपेन
सहिता किं° मां तव वशिष्ठस्य एतस्यां स्नुषायां अदृष्टा सदृश
पुत्ररूपा प्रजा येन तं मां ॥ ६६ ॥